1 În cazul principiului universalității:

A. infracțiunea este săvârșită în afara teritoriului țării de către un cetățean străin sau o persoană fără cetățenie contra, printre altele, unei persoane juridice române;

B. condiția aflării de bunăvoie pe teritoriul României se interpretează în sensul aflării benevole pe acest teritoriu la momentul dispunerii unei măsuri preventive în considerarea infracțiunii care atrage incidența principiului universalității;

C. este necesar ca infracțiunea să fie săvârșită în afara teritoriului țării, spre deosebire de principiul personalității, conform căruia nu are importanță unde este săvârșită infracțiunea.

Răspuns: B

2 În cazul legitimei apărări:

A. o inacțiune ce corespunde unei infracțiuni omisive improprii poate constitui un atac material;

B. atacul poate consta exclusiv în cuvinte scrise, fără să își piardă caracterul material;

C. un act al autorității competente nu poate constitui niciodată un atac injust.

Răspuns: A

3 Fapta inculpatei de a nu întocmi niciun fel de acte contabile oficiale, ci de a proceda doar la efectuarea de înregistrări cu privire la operațiunile comerciale efectuate în două agende în care a menționat cantitatea cumpărată, cea vândută și prețul de înstrăinare sustrăgându-se astfel de la plata obligațiilor fiscale:

A. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prin executarea de evidențe contabile duble, folosindu-se înscrisuri sau alte mijloace de stocare a datelor, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. e din Legea nr. 241/2005;

B. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prin omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. b din Legea nr. 241/2005;

C. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prin evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005.

Răspuns: B

4 Adăugarea, de către executorul judecătoresc, funcționar public în sensul art. 175 alin. (2) din Codul penal, a unor mențiuni nereale pe filele Registrului de Valori din cadrul Biroului Executorului Judecătoresc, file care fuseseră deja corect completate de funcționarii publici competenți:

A. constituie infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale;

B. constituie infracțiunea de fals intelectual;

C. urmată de folosirea acestor înscrisuri în fața organelor fiscale, constituie infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Răspuns: A

5 Dacă în schimbul eliberării victimei lipsite de libertate în mod ilegal la 01.09.2019, se solicită un folos material ulterior acestei date:

A. se reține o singură infracțiune de lipsire de libertate în varianta agravată;

B. se reține infracțiunea de lipsire de libertate în concurs cu infracțiunea de șantaj;

C. se reține o singură infracțiune, lipsire de libertate în varianta simplă.

Răspuns: B

6 Confiscarea specială, ca sancțiune de drept penal:

A. exclude posibilitatea aplicării în solidar în cazul participației penale;

B. include posibilitatea aplicării în solidar față de inculpat și partea responsabilă civilmente;

C. include posibilitatea aplicării în solidar în cazul participației penale, când folosul infracțiunii a fost împărțit între participanți.

Răspuns: A

7 Consumarea infracțiunii de neglijență în serviciu, prevăzută de art. 298 din Codul penal are loc în momentul:

A. încălcării din culpă de către funcționarul public a unei îndatoriri de serviciu;

B. neîndeplinirii de către funcționarul public a îndatoririi de serviciu sau al îndeplinirii ei în mod defectuos;

C. producerii unei pagube ori a unei vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, ca urmare a încălcării din culpă de către funcționarul public a unei îndatoriri de serviciu.

Răspuns: C

8 Termenul de supraveghere:

A. nu poate fi mai mic decât durata pedepsei aplicate, fără a deduce din aceasta durata măsurilor preventive privative de libertate, în cazul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei;

B. nu poate fi mai mare decât durata pedepsei aplicate în cazul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei;

C. este cuprins între 2 și 4 ani, în cazul amânării aplicării pedepsei.

Răspuns: A

9 Dacă se descoperă, pe parcursul termenului de supraveghere, că persoana condamnată mai săvârșise o infracțiune până la acordarea liberării, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii, instanța, cu respectarea dispozițiilor legale, dispune anularea liberării condiționate, iar în continuare:

A. dispune întotdeauna executarea pedepsei rezultante ca urmare a aplicării dispozițiilor privitoare la recidivă;

B. poate dispune, în unele cazuri, liberarea condiționată pentru pedeapsa rezultantă ca urmare a aplicării dispozițiilor privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară;

C. poate dispune amânarea aplicării pedepsei rezultante, dacă prima pedeapsă pentru care s-a dispus liberarea condiționată este de cel mult un an închisoare.

Răspuns: B

10 Constituie circumstanță atenunantă judiciară:

A. lipsa antecedentelor penale;

B. împrejurări legate de fapta comisă care diminuează periculozitatea infractorului;

C. acoperirea integrală a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în cursul urmăririi penale sau al judecății, până la primul termen de judecată, dacă făptuitorul nu a mai beneficiat de această circumstanță într-un interval de 5 ani anterior comiterii faptei.

Răspuns: B

11 Măsurile educative:

A. dacă sunt privative de libertate, nu se poate dispune executarea într-un penitenciar în nicio situație;

B. pot fi aplicate unui minor care nu a împlinit 14 ani;

C. pot fi aplicate unei persoane majore, chiar dacă sunt neprivative de libertate.

Răspuns: C

12 În jurisprudența Curții Constituționale a României s-a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art. 301 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională deoarece:

A. imprimă un caracter lipsit de claritate, precizie și previzibilitate obiectului juridic al infracțiunii prevăzute de art. 301 din Codul penal, încălcându-se prevederile art. 41 alin. (1) și art. 45 din Constituție;

B. imprimă un caracter lipsit de claritate, precizie și previzibilitate obiectului juridic al infracțiunii prevăzute de art. 301 din Codul penal, încălcându-se prevederile art. 16 din Constituție;

C. imprimă un caracter lipsit de claritate, precizie și previzibilitate obiectului juridic al infracțiunii prevăzute de art. 301 din Codul penal, încălcându-se prevederile art. 1 alin. (5) și art. 23 din Constituție.

Răspuns: C

13 În cazul pierderii personalității juridice prin absorbție după comiterea infracțiunii, răspunderea penală a persoanei juridice și consecințele acesteia se vor angaja:

A. persoanei fizice responsabile cu conducerea sau administrarea persoanei juridice;

B. persoanei juridice nou înființată, rezultată ca urmare a înțelegerii asociaților sau a acționarilor;

C. persoanei juridice absorbante.

Răspuns: C

14 Pedeapsa complementară:

A. a interzicerii unor drepturi, oricare ar fi conținutul acesteia, poate fi aplicată în toate cazurile în care se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, caz în care pedeapsa complementară va fi executată începând cu data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;

B. în unele cazuri poate fi aplicată numai pe lângă pedeapsa închisorii;

C. poate fi dispusă și în caz de renunțare la aplicarea pedepsei.

Răspuns: B

15 În situația în care cărțile de credit falsificate nu au mai fost găsite de organele judiciare:

A. nu se poate dispune măsura de siguranță a confiscării speciale a contravalorii obiectelor falsificate;

B. se dispune măsura de siguranță a confiscării speciale a contravalorii obiectelor falsificate;

C. se poate dispune măsura de siguranță a confiscării speciale asupra acestora, chiar dacă nu au fost găsite.

Răspuns: A

16 Efectele circumstanțelor atenuante:

A. se produc numai cu privire la pedeapsa principală, în cazul infractorului major;

B. duc la reducerea obligatorie a pedepsei sub minimul special;

C. în cazul persoanei juridice, conduc la reducerea cuantumului unei zile-amendă.

Răspuns: A

17 În cazul infracțiunii de violare de domiciliu, prevăzută de art. 224 din Codul penal:

A. nu trebuie ca persoana vătămată să dețină locuința în temeiul unui titlu legal;

B. fapta este tipică în situația în care făptuitorul pătrunde într-un imobil locuit de mai multe persoane cu consimțământul uneia dintre acestea, când nu există o opoziție simultană din partea celorlalți locatari;

C. intenția nu poate fi decât directă pentru a se reține forma de vinovăție prevăzută de lege.

Răspuns: A

18 Depunerea de către avocat la instanța de judecată a unor înscrisuri olografe falsificate care atestă, în mod nereal, încasarea unor bani cu titlu de onorariu, pentru ca instanța să oblige partea adversă la plata cheltuielilor judiciare, constituie:

A. infracțiunea de înșelăciune și de fals în înscrisuri sub semnătură privată, dacă rezultatul s-a produs;

B. infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale și tentativă la infracțiunea de înșelăciune dacă rezultatul nu s-a produs;

C. infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Răspuns: C

19 Este cauză de neimputabilitate:

A. constrângerea mituitorului la darea de mită, prin orice mijloace, de către cel care ia mita;

B. denunțarea faptei de către mituitor mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta;

C. întreruperea cursului sarcinii, în scop terapeutic, în interesul mamei sau al fătului.

Răspuns: A

20 Atrage răspunderea penală:

A. complicitatea neurmată de executare;

B. complicitatea urmată de desistarea autorului;

C. complicitatea la o tentativă neidonee.

Răspuns: B

21 Dispoziția hotărârii penale care declară un înscris ca fiind fals, se execută sau se pune în executare:

A. de către prima instanță;
B. de către instanța care a pronunțat hotărârea definitivă;
C. de către judecătorul delegat cu executarea.

Răspuns: C

22 Transmiterea directă a mandatului european de arestare emis de autoritățile judiciare române către autoritățile judiciare ale unui alt stat membru, pe teritoriul căruia a fost localizată persoana:

A. nu are efect de întrerupere a prescripției executării pedepsei;
B. are efect de întrerupere a prescripției executării pedepsei, numai dacă persoana a fost arestată provizoriu în vederea predării;
C. are efect de întrerupere a prescripției executării pedepsei, indiferent dacă persoana a fost sau nu arestată provizoriu în vederea predării;.

Răspuns: C

23 În procedura soluționării propunerii de luare a măsurii internării nevoluntare:

A. prezența suspectului sau inculpatului nu este obligatorie;
B. se soluționează cu participarea procurorului și a avocatului ales sau din oficiu al suspectului sau inculpatului;
C. măsura se dispune pentru o perioadă de 90 de zile de către judecătorul de cameră preliminară.

Răspuns: B

24 Încălcarea dispozițiilor art. 110 alin (5) Cpp referitoare la înregistrarea cu mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierii suspectului sau inculpatului in cursul urmării penale:

A. conduce la excluderea acestora din materialul probator in toate cazurile:;
B. este sancționată cu nulitatea relativă;
C. este sancționată cu nulitatea absolută.

Răspuns: B

25 Procesul verbal încheiat de organele de ordine publică și siguranță națională pentru infracțiunile constatate în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu:

A. nu constituie act de sesizare a organelor de urmărire penală;
B. este supus controlului pe calea contenciosului administrativ, în condițiile legii;
C. nu are valoarea unei constatări de specialitate în procesul penal.

Răspuns: C

26 Verificarea măsurii preventive a arestului în faza de judecată se realizează:

A. în ședință publică;
B. în cameră de consiliu;
C. doar cu citarea inculpatului.

Răspuns: A

27 Măsurile asiguratorii constând în indisponibilizarea unor bunuri mobile sau imobile, prin instituirea unui sechestru asupra acestora:

A. nu pot fi luate de judecătorul de drepturi și libertăți la propunerea procurorului;
B. partea civilă nu poate în nicio situație să solicite luarea măsurilor asiguratorii;
C. este obligatoriu să se indice sau să se dovedească ori să se individualizeze bunurile asupra cărora se înființează măsura asiguratorie.

Răspuns: A

28 Dispoziția hotărârii cu privire la măsura preventivă, pronunțată de prima instanță, prin care inculpatul cercetat în stare de arest preventiv a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea, cu suspendarea executării acesteia sub supraveghere și împotriva căreia în termen legal parchetul a declarat apel:

A. nu este executorie decât la data rămânerii definitive a hotărârii;
B. este executorie întrucât inculpatul nu a declarat apel;
C. este executorie.

Răspuns: C

29 Față de o persoană care are calitatea de suspect într - un dosar penal:

A. se poate dispune măsura preventivă a controlului judiciar;
B. se poate dispune măsura arestării preventive;
C. se poate dispune reținerea.

Răspuns: C

30 În cauzele cu inculpați minori:

A. organele de urmărire penală pot solicita efectuarea, atunci când este necesar, a referatului de evaluare de către serviciul de probațiune de pe lângă Curtea de Apel în a cărei circumscripție teritorială își are domiciliul minorul, potrivit legii;
B. instanța de judecată este obligată să dispună efectuarea referatului de evaluare de către serviciul de probațiune de pe tribunalul în a cărei circumscripție teritorială își are domiciliul minorul, potrivit legii, chiar dacă referatul a fost dispus și efectuat în cursul urmăririi penale;
C. competența de judecată aparține judecătorilor anume desemnați potrivit legii.

Răspuns: C

31 Conform Deciziei Curții Constituționale nr.802/2017, în procedura de cameră preliminară:

A. verificarea legalității administrării probelor de către organele de urmărire penală trebuie să fie realizată nemijlocit, în contradictoriu cu părțile și persoana vătămată, cu posibilitatea administrării oricăror mijloace de probă;
B. limitarea mijloacelor de probă ce pot fi administrate în verificarea conformității probelor administrate în cursul urmăririi penale cu garanțiile de echitabilitate nu aduc atingere dreptului la apărare și egalității de arme;
C. administrarea oricăror mijloace de probă în vederea verificării legalității administrării probelor de către organele de urmărire penale, ar conduce la durata excesivă a procedurilor în faza de judecată.

Răspuns: A

32 Sentința prin care judecatoria a dispus recunoașterea hotărârii pronunțate într - un stat membru al Uniunii Europene și executarea sancțiunii pecuniare aplicată de autoritățile competente din statul membru emitent:

A. poate fi atacata pe calea apelului, care se judeca de curtea de apel;
B. poate fi atacată pe calea contestaîiei, care se judecă de instanța ierarhic superioară;
C. poate fi atacată pe calea contestației, care se judecă de curtea de apel.

Răspuns: A

33 Nu pot fi citați și audiați în calitate de martor:

A. părțile și subiecții procesuali principali;
B. persoanele care au întocmit procesele verbale în temeiul art.61 Cpp și art.62 Cpp;
C. persoana care are relații asemănătoare acelora dintre soți.

Răspuns: A

34 În cazul în care s-a dispus clasarea cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 342 alin(6) C.pen prin ordonanță, cu motivarea că fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege:

A. procurorul propune judecătorului de drepturi și libertăți confiscarea specială a armei deținute în mod ilegal;
B. procurorul poate dispune confiscarea speciala a armei deținute in mod ilegal;
C. judecătorul de cameră preliminară dispune confiscarea specială a armei deținute în mod ilegal.

Răspuns: C

35 Daca dispune renunțarea la urmărire penală, procurorul:

A. poate obliga pe inculpat sa respecte anumite obligații, fără consultarea acestuia;
B. poate obliga pe inculpat să frecventeze un curs de pregătire școlară ori de calificare profesionala:;
C. poate obliga pe inculpat să ceară scuze public persoanei vătămate.

Răspuns: C

36 Termenul de 5 zile prevăzut de art. 207 alin 1 C. proc. pen. este un termen:

A. peremtoriu;
B. de recomandare;
C. a cărui nerespectare atrage sancțiunea nulității relative.

Răspuns: A

37 Plângerea în formă electronică:

A. nu constituie mod de sesizare a organelor judiciare;
B. trebuie consemnata într-un proces verbal pentru a constitui mod de sesizare a organelor judiciare;
C. constituie mod de sesizare a organelor judiciare doar dacă este certificată prin semnătură electronică, în conformitate cu dispozițiile legale.

Răspuns: C

38 Când expertiza urmează a fi efectuată de o instituție medico legală, de un institut sau laborator de specialitate

A. expertul este desemnat de către organul judiciar și trebuie sa fie prezent în fața acestuia;
B. expertul este desemnat de instituția medico legală, potrivit legii;
C. expertul este ales de către părțile interesate.

Răspuns: B

39 În situația în care organul de cercetare penală constata ca nu este competent sa efectueze cercetarea penală:

A. își declină competența organului de cercetare penală competent;
B. trimite de îndată cauza procurorului care exercita supravegherea în vederea sesizării organului competent;
C. propune clasarea plângerii și comunicarea către persoana vătămata ca aceasta să se adreseze organului competent, cu indicarea acestuia.

Răspuns: B

40 În ipoteza admiterii propunerii de arestare preventivă, durata măsurii curge de la data:

A. punerii în executare a măsurii față de inculpatul arestat preventiv;
B. expirării reținerii;
C. rămânerii definitive a încheierii prin care instanța s-a pronunțat asupra propunerii de arestare preventivă.

Răspuns: A

41 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului aferente art.8 din Convenție:

A. autorizarea înregistrărilor convorbirilor telefonice, cuprinse în noţiunile de „viaţă privată” şi „corespondenţă”, în sensul art. 8 § 1 din Convenţie, de către un magistrat implică, ipso facto, legalitatea şi conformitatea ingerinței cu art. 8 § 2 din Convenţie, statele contractante beneficiind de o anumită marjă de apreciere pentru a se pronunţa cu privire la existenţa şi întinderea necesităţii ingerinței într-o societate democratică;

B. atunci când convorbirile unei persoane sunt înregistrate şi sunt utilizate în cadrul unei proceduri penale, partea interesată trebuie să aibă posibilitatea unui „control efectiv”, pentru a putea contesta legalitatea şi necesitatea înregistrărilor și pentru a solicita punerea în balanţă a intereselor justiţiei în raport cu dreptul său la respectarea vieţii private şi a corespondenţei;

C. obligațiile pozitive ale statului constau în dotarea cu un arsenal juridic adecvat și suficient creat cu scopul protejării dreptului la viață privată și de familie, alegerea mijloacelor specifice intrând în marja de apreciere a statului, Convenția neputând impune statelor semnatare elaborarea unor dispoziții penale nici chiar în situații care implică valori fundamentale și aspecte esențiale ale vieții private, precum violul.

Răspuns: B

42 Conform jurisprudenței CEDO:

A. efectul art.13 este acela că impune prevederea unei căi de atac interne care să îi permită autorității naționale competente atât să examineze fondul capătului de cerere întemeiat pe Convenție, cât și să acorde o reparație corespunzătoare;

B. sfera de aplicare a obligaţiilor statului în conformitate cu art.13 diferă în funcţie de natura plângerii reclamantului şi nu permite niciodată statelor contractante o anumită discreție în ceea ce privește modalitatea de a se conforma obligațiilor prevăzute de Convenție;

C. o astfel de cale de atac, ca efect al art.13, nu se impune doar în ceea ce privește capetele de cerere care pot fi considerate demonstrabile în termenii Convenției.

Răspuns: A

43 Principiul securității raporturilor juridice potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului aferente art.6 din Convenție se opune:

A. derulării simultan şi în paralel a două proceduri independente fiscale și penale având ca obiect aceleași fapte, cu consecința ajungerii de către instanța penală, în urma reaprecierii faptelor, la o concluzie radical opusă hotărârii anterioare din procedura de contencios fiscal;

B. în mod exclusiv casării, printr-o cale de atac extraordinară, a unor hotărâri judecătoreşti definitive;

C. în mod absolut repunerii în discuție a unei soluții date definitiv oricărui litigiu.

Răspuns: A

44 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului aferente art. 2 din Convenție:

A. recurgerea absolut necesară la forță impune analiza aceluiași criteriu de necesitate utilizat în mod normal pentru a stabili dacă intervenţia statului este „necesară într-o societate democratică” utilizat în cazul drepturilor prevăzute de art. 8 - 11 par. 2 din Convenție;

B. în cazul persoanelor aflate în arest sau în timpul unei operaţiuni poliţieneşti, orice rană sau deces survenit în timpul acestei perioade conduce la puternice prezumţii de fapt, sarcina probei revenind autorităţilor care trebuie să ofere o explicaţie satisfăcătoare şi convingătoare cu privire la derularea faptelor;

C. față de necesitatea de a păstra încrederea publicului în respectarea principiului legalităţii şi de a evita orice aparenţă de complicitate sau de toleranţă faţă de acte ilegale, rudelor victimei trebuie să li se asigure accesul la anchetă pe întreaga durată a desfăşurării acesteia, autorităţilor însărcinate cu ancheta revenindu-le obligaţia de a răspunde în mod favorabil oricărei cereri de investigare formulate de o rudă a victimei în cursul anchetei.

Răspuns: B

45 Prezumția de nevinovăție, interpretată în lumina jurisprudenţei Curţii aferente art.6 par. (2) din Convenție se opune:

A. ca o hotărâre judecătorească prin care s-a pronunțat o soluție de încetare a procesului penal ca urmare a prescripției răspunderii penale să reflecte sentimentul că persoana în cauză este vinovată, chiar în ipoteza în care inculpatul a solicitat anterior continuarea procesului penal iar instanța a făcut aplicarea disp. art. 396 alin. (8) C. proc. pen.;

B. ca o hotărâre judecătorească să reflecte sentimentul că persoana în cauză este vinovată, fără stabilirea legală în prealabil a vinovăţiei persoanei acuzate şi, în special, fără ca aceasta să fi avut ocazia să exercite drepturile apărării;

C. doar unei constatări formale de vinovăție, fără stabilirea legală în prealabil a vinovăţiei persoanei acuzate şi, în special, fără ca aceasta să fi avut ocazia să exercite drepturile apărării.

Răspuns: B

46 Potrivit jurisprudenţei CJUE, o cerere pentru pronunţarea unei decizii preliminare în interpretare, conform articolului 267 TFUE, va fi declarată inadmisibilă:

A. atunci când cererea este formulată de o instanţă naţională ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern;

B. atunci când instanţa naţională nu explică chiar în decizia de trimitere cadrul factual şi normativ din acţiunea principală;

C. atunci când cererea este formulată într-o cauză pendinte în faţa unei instanţe naţionale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate.

Răspuns: B

47 Conform jurisprudenţei CJUE, într-un litigiu în care, potrivit reglementării naționale a unui stat membru se permite continuarea unei proceduri privind o sancțiune administrativă pecuniară de natură penală contra unei persoane, ca urmare a unor conduite ilicite care întrunesc elementele constitutive ale unor manipulări ale pieței, pentru care a fost deja pronunțată o condamnare penală definitivă împotriva acestei persoane:

A. articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei asemenea reglementări naționale, în măsura în care condamnarea este, ținând seama de prejudiciul cauzat prin infracțiunea săvârșită, de natură să reprime această infracțiune în mod efectiv, proporțional și disuasiv;

B. principiul „ne bis in idem” garantat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene conferă particularilor un drept direct aplicabil;

C. principiul „ne bis in idem” garantat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu conferă particularilor un drept direct aplicabil.

Răspuns: B

48 Potrivit jurisprudenţei CJUE, principul răspunderii statului pentru prejudiciile cauzate particularilor printr-o încălcare a dreptului Uniunii Europene care decurge dintr-o hotărâre pronunţată de o instanţă naţională de ultim grad de jurisdicţie:

A. nu are în sine drept consecinţă punerea în discuţie a autorităţii de lucru judecat a unei astfel de hotărâri;

B. se referă la răspunderea personală a judecătorilor care au pronunţat hotărârea;

C. impune statelor membre să desemneze curţile constituţionale ca instanţe competente în soluţionarea acţiunilor în atragerea răspunderii statului.

Răspuns: A

49 Potrivit jurisprudenţei CJUE:

A. articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru prin care se impune expulzarea de pe teritoriul acestui stat membru către un stat terț a unui resortisant al unui astfel de stat, care a făcut obiectul unei condamnări penale, în condițiile în care acesta exercită efectiv autoritatea părintească în privința unui copil mic, resortisant al acestui stat membru, în care locuiește de la naștere fără să își fi exercitat dreptul de liberă circulație, atunci când expulzarea persoanei interesate ar impune acestui copil să părăsească teritoriul Uniunii Europene, privându-l astfel de beneficiul efectiv al esenței drepturilor sale ca cetățean al Uniunii;

B. articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru prin care se impune expulzarea de pe teritoriul acestui stat membru către un stat terț a unui resortisant al unui astfel de stat, care a făcut obiectul unei condamnări penale, în condițiile în care acesta exercită efectiv autoritatea părintească în privința unui copil mic, resortisant al acestui stat membru, în care locuiește de la naștere fără să își fi exercitat dreptul de liberă circulație, atunci când expulzarea persoanei interesate ar impune acestui copil să părăsească teritoriul Uniunii Europene, privându-l astfel de beneficiul efectiv al esenței drepturilor sale ca cetățean al Uniunii;

C. articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că nici în împrejurări excepționale un stat membru nu poate adopta o măsură de expulzare de pe teritoriul său către un stat terţ a unui resortisant al unui astfel de stat terț.

Răspuns: A

50 Potrivit jurisprudenței CJUE, în ipoteza în care unui stat membru, în care s-a deplasat un cetățean al Uniunii Europene, resortisant al unui alt stat membru, i se adresează o cerere de extrădare a acestui cetăţean de către un stat terţ cu care primul stat membru a încheiat un acord de extrădare:

A. statul membru sesizat cu cererea de extrădare nu trebuie să verifice dacă extrădarea va aduce atingere drepturilor prevăzute la articolul 19 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

B. decizia statului membru sesizat de a extrăda un cetăţean al Uniunii, la cererea unui stat terț, nu intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii Europene;

C. decizia statului membru sesizat de a extrăda un cetăţean al Uniunii, la cererea unui stat terț, intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii Europene.

Răspuns: C